

Vestre Landsret Præsidenten

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

30. juli 2021

J.nr.: 21/17789-2

Sendt pr. mail til jm@jm.dk og aniv@jm.dk

Sagsbehandler: Lars B Olesen

Justitsministeriet har ved brev af 12. juli 2021 (sagsnr. 2021-709-0288) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over delbetænkning II (nr. 1577/2021) om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers.

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Helle Bertung

Østre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

16. august 2021

J.nr.: 21/18363-1

Sendt pr. mail til: jm@jm.dk og aniv@jm.dk

Sagsbehandler: Stine Dyppel

Justitsministeriet har ved brev af 12. juli 2021 (sagsnr. 2021-709-0288) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over delbetænkning II (1577/2021) om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers.

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om delbetænkningen.

Med venlig hilsen

Carsten Kristian Vollmer

Ellen Busck Porsbo

Justitsministeriet

Præsidenten
Domhuset, Nytorv 25
1450 København K.
Tlf. 99 68 70 15
CVR 21 65 95 09
adm.kbh@domstol.dk
J.nr. 21/18103

Den 16. august 2021

Ved en mail af 12. juli 2021 har Justitsministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast over delbetænkning II (nr. 1577/2021) om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers.

Jeg skal i den anledning på vegne af byretspræsidenterne oplyse, at byretterne ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Der henvises til J.nr. 2021-709-0288.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

Justitsministeriet
Slotholmsgade 10
1216 København K

KRONPRINSESSEGADE
28
1306 KØBENHAVN K
TLF.33 96 97 98

DATO: 19. august 2021
SAGSNR.:2021 –2176/SDH
ID NR.: 758143

Høringssvar – delbetænkning II om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers

Justitsministeriet har ved e-mail af 12. juli 2021 anmodet Advokatrådet om en udtalelse i anledning af høring over delbetænkning II om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers.

Advokatrådet har i den forbindelse følgende bemærkninger:

1. Generelle bemærkninger

Det er positivt, at direktivpakken New Deal for Consumers harmoniser beskyttelsesniveauet for forbrugere i Europa og dermed fremmer den grænseoverskridende handel ved den foreslåede modernisering af visse forbrugerretlige direktiver.

Implementeringen af direktivpakken New Deal for Consumers skal ikke blot være i overensstemmelse med det EU-retlige grundprincip om proportionalitet, jf. EU-traktatens art. 5, og principperne i EU chartret om grundlæggende rettigheder om legalitet og proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf, jf. EU-chartrets art. 49.

Implementering skal derudover også være i overensstemmelse med det strafferetlige legalitetsprincip, jf. straffelovens § 1.

Det er væsentligt for Advokatrådet at henlede opmærksomheden på, at hvor der i implementeringen overlades yderligere håndhævelsesbeføjelser til Forbrugerombudsmanden, bør håndhævelsesbeføjelser således alene kunne udnyttes på baggrund af et klart hjemmelsgrundlag, som fremhæver den konkrete ulovlighed af en overtrædelse, samt hvor hjemmelsgrundlaget for den konkrete overtrædelse klart og tydeligt kan udledes via reference til EU-retten, dansk lovgivning eller retspraksis.

2. Specifikke bemærkninger

2.1 Oplysningsforpligtelser

Oplysningspligten i forbrugeraftalelovens § 8, stk. 1, foreslås tilføjet et nyt nr. 8 med følgende tekst:

"hvor det er relevant, at prisen blev personaliseret på grundlag af automatiseret beslutningstagning".

Disse oplysninger skal allerede oplyses forbrugeren i henhold til databeskyttelsesforordningens art. 13 (2)(f), idet personaliseringen har en retsvirkning eller på tilsvarende vis betydeligt påvirker forbrugeren.

Med henblik på at undgå inkonsistens i oplysningsforpligtelser kunne det med fordel tilføjes bestemmelsen, at oplysningsforpligtelsen skal opfyldes som angivet i databeskyttelsesforordningens art. 13 (2)(f).

2.2 Tilsyn

Tilsynspligten for implementerede ændringer i forbrugeraftaleloven foreslås udført af Forbrugerombudsmanden, jf. det foreslåede § 33 a:

"Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med overholdelsen af loven. Tilsynet føres efter markedsføringslovens regler."

Med den foreslåede formulering omfattes også i et vist omfang tilsyn med aktiviteter omfattet af databeskyttelsesforordningen, hvor Datatilsynet er tilsynsmyndighed, og hvor f.eks. Forbrugerombudsmanden vil kunne påse overholdelse af oplysningsforpligtelser underlagt databeskyttelsesforordningen.

I lighed med den dobbelte tilsynsførelse vedrørende uønsket markedsføring, hvor både Forbrugerombudsmanden og Datatilsynet er tilsynsmyndighed, foreslår Advokatrådet for at skabe retssikkerhedsmæssig klarhed, at det tilføjes bestemmelsen, at tilsyn ikke vedrører overholdelse af databeskyttelsesforordningen.

2.3 Håndhævelse

I forlængelse af den foreslåede tilsynspligt for Forbrugerombudsmanden, jf. forbrugeraftalelovens § 33 a, foreslås det også, at tilsynet føres efter markedsføringslovens regler.

På denne baggrund er det foreslået, at markedsføringslovens § 32, stk. 2, ændres, således at Forbrugerombudsmanden kan nedlægge et påbud, uden at klarhedskriteriet er opfyldt. Klarhedskriteriet indebærer, at der foreligger en klar retstilling, hvor der

ikke er tvivl om fortolkning af regelgrundlaget, fordi loven eller retsteorien er klar på området.

Ved den foreslåede ændring af markedsføringslovens § 32, stk. 2, bliver adgangen til Forbrugerombudsmandens adgang til at meddele påbud udvidet, og med den nuværende ordlyd af markedsføringslovens § 37, stk. 1, vil en tilsidesættelse af et påbud medføre straf eller bøde i op til fire måneder.

Med Forbrugerombudsmandens nuværende praksis indeholdende pressemeddelelser ved meddelelse af påbud og politianmeldelser, samt det skærpende forhold, at overtrædelser af forbrugeraftaleloven foreslås fastsat op til 4 % af den erhvervsdrivendes årlige omsætning, vil den foreslåede udvidelse af § 32, stk. 2, efter Advokatrådets opfattelse udvide Forbrugerombudsmandens beføjelser så betragteligt – på et retssikkerhedsmæssigt svagt grundlag – at det de facto vil udgøre en disproportional implementering i strid med EU-rettens principper.

For så vidt angår den foreslåede tilføjelse til aftalelovens § 38 e, er det foreslået, at Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med erhvervsdrivendes anvendelse af urimelige aftalevilkår. Tilsynet skal føres efter markedsføringslovens regler.

Ud over en gentagelse af ovenævnte bemærkninger omkring disproportionalitet, er det retssikkerhedsmæssigt særdeles betænkeligt, at Justitsministeren efter indstilling fra Forbrugerombudsmanden, foreslås beføjelser til at fastsætte regler om kvalificeringen af standardvilkår som værende ugyldige med den deraf afledte effekt, at Forbrugerombudsmanden herefter kan udstede bøde til erhvervsdrivende på dette grundlag, jf. aftalelovens § 38 f.

Med denne metodiske tilgang tilsidesættes ikke blot legalitetsprincippet i straffelovens § 1, men delegerer i væsentligt omfang den lovgivende og dømmende magt til justitsministeren og Forbrugerombudsmanden i fællesskab.

2.4 Bødeudmåling

Minimumsharmoniseringen af den strafferamme, inden for hvilken bøder skal kunne fastsættes, er foreslået implementeret ved anvendelse af EU-princippet for udbredte overtrædelser.

I forbrugeraftalelovens § 34 er det bl.a. foreslået indsat et nyt stk. 4:

”Ved udmåling af bøde for overtrædelser, der kan skade de kollektive interesser for forbrugere i mindst to andre medlemsstater ud over Danmark, kan bøden maksimalt udgøre 4 pct. af den erhvervsdrivendes årlige omsætning i de berørte medlemsstater.

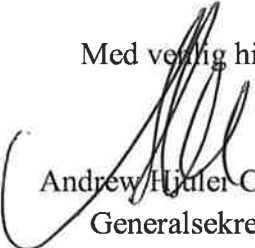
Hvis oplysninger om den erhvervsdrivendes omsætning ikke er tilgængelig, kan bøden maksimalt udgøre 2 mio. euro.”

I markedsføringslovens § 37 er der foreslået indsat et ny stk. 7 med enslydende tekst, dog med en maksimumbøde på 4. mio. euro. Såfremt den erhvervsdrivendes omsætning ikke er tilgængelig.

På baggrund af den nyligt afsagte dom fra Retten i Århus¹ over for ILVA A/S, hvor Retten valgte at nedsætte bøden betragteligt, synes det ikke at være afklaret, hvorledes den EU-retlige definition af ”en virksomhed” skal defineres, jf. betragtning 150 til databeskyttelsesforordningen, når bødeudmåling foretages nationalt.²

Henset til det betydelige bødeniveau foreslås det, at definitionen nærmere afklares.

Med venlig hilsen

Andrew Hilder Crichton
Generalsekretær

¹ Anklagemyndigheden mod ILVA A/S, afsagt d. 12. februar 2021 af Retten i Århus, nr. 13-362/2020.

² Når en virksomhed pålægges administrative bøder, forstås en virksomhed i denne forbindelse som en virksomhed som omhandlet i artikel 101 og 102 i TEUF.

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt via e-mail til: jm@jm.dk
Cc.: aniv@jm.dk

Høring over delbetænkning II (nr. 1577/2021) om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers

Bilbranchen i DI har følgende bemærkninger til delbetænkningen:

Til Udvalgets lovudkast § 2, nr. 20-28 bemærker Bilbranchen, at Moderniseringsdirektivet i artikel 4, stk. 12, litra b, 2. afsnit indeholder en mulighed for at indføre en lempelse af kravene til, hvornår fortrydelsesretten ophører før tid i forbindelse med reparationer, som er påbegyndt med forbrugerens udtrykkelige samtykke, jf. forbrugerrettighedsdirektivets artikel 16, stk. 1, litra a (forbrugeraftalelovens § 18, stk. 2, nr. 2).

Lempelsen betyder, at det er muligt ved reparationsarbejde at fjerne kravet i forbrugeraftalelovens § 18, stk. 2, nr. 2, om, at den erhvervsdrivende skal opnå forbrugerens anerkendelse af, at fortrydelsesretten ophører, når reparationen er fuldt udført.

Fortrydelsesretten er generelt problematisk, fordi den giver unødvendige og uforholdsmæssige gener både for den erhvervsdrivende, men også har en afledt negativ effekt for andre forbrugere. F.eks. hvor en virksomhed handler i tillid til den indgåede aftale og takker nej til andre opgaver eller hjemtager dyre reservedele og materialer, som ikke kan returneres eller sælges til anden side uden væsentligt tab. Hvis allerede bookedede reparationsaftaler aflyses/fortrydes med kort varsel, kan den erhvervsdrivende sjældent "fylde ordrebogen op" med samme korte varsel og den erhvervsdrivende oplever derved tomgang og at andre forbrugere unødvendigt må tåle længere ventetider. De forhold, fortrydelsesretten generelt er indsat for at beskytte forbrugeren imod, er ikke til stede, når forbrugeren selv udtrykkeligt har anmodet den erhvervsdrivende om et besøg med henblik på at udføre reparationen. Fordelen ved at fjerne kravet om anerkendelse er, at det vil lette de erhvervsdrivendes arbejdsgang, særligt set i det lys, at det er forbrugeren selv, der har taget initiativ til aftaleindgåelsen. Kravet kan som anført være upraktisk for den erhvervsdrivende, da aftalerne som oftest indgås mundtligt – enten via telefonen eller evt. senere på forbrugerens bopæl – og ikke på en hjemmeside, hvor det er muligt at lave en teknisk løsning, der gør det nemmere at opfylde kravet. Bilbranchen kan også frygte, at erhvervsdrivende vil søge at beskytte sig imod kunder, der vil udnytte fortrydelsesretten og at dette – i perioder med stort arbejdsudbud – til gene for forbrugerne generelt vil nedsætte tilgængeligheden for reparationsarbejde væsentligt.

Bilbranchen finder derfor ligesom udvalgets mindretal, at muligheden i direktivet bør udnyttes. Det kan medføre tab for den erhvervsdrivende og ugrundet berigelse for forbrugeren, at kravene til de erhvervsdrivende er upraktiske og vanskelige at opfylde. Bilbranchen er enig med mindretallet i, at forbrugere kan anmode en håndværker om at udføre en reparation, og så, når reparationen er udført, fortryde aftalen. Selvom direktivet ikke giver mulighed for at løse alle de praktiske udfordringer ved fortrydelsesret i relation til udførte reparationer, åbner valgmuligheden op for en mere balanceret retsstilling for ikke-hastende reparationer. Der er også taget hånd om beskyttelseshensynet til forbrugerne allerede ved kravet om, at den erhvervsdrivende har bevisbyrden for, at udførelsen af reparationen er påbegyndt med forbrugers forudgående udtrykkelige samtykke.

Herudover har Bilbranchen ikke bemærkninger til delbetænkningen.

Med venlig hilsen

Lisbeth Ravn
Konsulent

From: Dansk Arbejdsgiverforening <DA@da.dk>
Sent: 12-07-2021 15:02:09 (UTC +02)
To: Justitsministeriet <jm@jm.dk>
Subject: SV: Høring over delbetænkning II om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers, JM sagsnr. 2021-709-0288

Til Justitsministeriet

Under henvisning til det til DA fremsendte høringsbrev af d.d. vedrørende ovennævnte skal vi oplyse, at sagen falder uden for DA's virkefelt, og at vi under henvisning hertil ikke ønsker at afgive bemærkninger.

Med venlig hilsen

Hjørdis de Stricker
Chefsekretær

Fra: Justitsministeriet
Sendt: 12. juli 2021 12:36
Emne: Høring over delbetænkning II om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers, JM sagsnr. 2021-709-0288

Se venligst vedhæftede brev + bilag.

Med venlig hilsen

JUSTITSMINISTERIET
Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf.: 7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Justitsministeriet

Sendt per mail til jm@jm.dk og aniv@jm.dk

Den 24. august 2021

Høring over delbetænkning II (nr. 1577/2021) om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers

Dansk Erhverv har ved mail af 15. juli 2021 modtaget ovenstående i høring og vi skal hermed komme med vores bemærkninger.

Dansk Erhverv har siddet med i det ekspertudvalg, der har skrevet betænkningen og vi bakker derfor op om betænkningen, herunder også de mindretalsudtalelser, som vi er en del af.

Vi vil dog særligt pege på følgende elementer i betænkningen.

Supplerende specifikke oplysningspligter for aftaler, der indgås på online markedspladser

Dansk Erhverv hilser det meget velkomment, at der lægges op til, at de af direktivet fastsatte oplysningsforpligtelser suppleres med en pligt for online markedspladser til at oplyse forbrugerne om identiteten og hjemstedet for den sælgende tredjepart.

Direktivet stillede alene krav om en oplysning om, hvorvidt den sælgende tredjepart var forbruger eller erhvervsdrivende. Mens denne oplysning kan have relevans for, hvorvidt EU's forbrugerbeskyttelsesregler finder anvendelse, så er oplysninger om den sælgende parts identitet og hjemsted endnu vigtigere.

Ved handel på online markedspladser er det ofte uklart for forbrugerne, hvem de egentlig handler med og hvor aftaleparten hører hjemme. Ofte fremstår det som om, at det er markedspladsen, der er forbrugerens aftalepart eller også så har aftaleparten et binavn, der lyder europæisk til trods for, at den sælgende part reelt hører hjemme i for eksempel Kina.

Ved at sikre, at forbrugerne får oplysninger om den sælgende parts identitet og hjemsted er det Dansk Erhvervs håb, at det vil fremgå tydeligt, når forbrugerne er i gang med at handle med en forhandler, der har hjemsted uden for EU og hvor det derfor kan blive meget svært for forbrugeren at håndhæve sine rettigheder også selvom aftalen er underlagt EU's forbrugerbeskyttelsesregler.

Samtidig vil vi opfordre til, at en tilsvarende bestemmelse indføres i markedsføringsloven, hvor der netop nu også skal behandles et lovforslag om ændringer af oplysninger i forbindelse med salg på online markedspladser.

Dørsalg

Vi er enige, at det eksisterende danske forbud mod dørsalg opretholdes.

Fortrydelsesret ved reparationer

Moderniseringsdirektivet gav mulighed for en lille lempelse i reglerne omkring fortrydelsesretten ved reparationer.

Mens der som udgangspunkt slet ikke er fortrydelsesret på hastende reparations- eller vedligeholdelsesarbejder, som forbrugeren har anmodet om, så er der fortrydelsesret på almindelige reparationsarbejder.

Dog kan fortrydelsesrettens rækkevidde, efter de eksisterende regler, reduceres, hvis arbejdet er påbegyndt med forbrugeren forudgående udtrykkelige samtykke og anerkendelse af, at fortrydelsesretten ophører, når arbejdet er fuldt udført.

Med moderniseringsdirektivet vedtagelse er der mulighed for at fjerne kravet om, at den erhvervsdrivende skal opnå forbrugeren anerkendelse af, at fortrydelsesretten ophører, når arbejdet er fuldt udført.

Det er Dansk Erhvervs opfattelse, at fortrydelsesreglerne passer meget dårligt på situationen med reparationsydelser. Der er ikke som ved køb af varer tale om, at forbrugeren skal have mulighed for at prøve trøjen på eller se farven på bukserne. Et udført stykke reparationsarbejde kan ikke leveres tilbage til den erhvervsdrivende på sammen måde som en fysisk vare og i det tilfælde, at forbrugeren opnår en fortrydelsesret, vil forbrugeren som udgangspunkt også opnå en berigelse, hvis forbrugeren får alle sine penge tilbage.

Samtidig skal det bemærkes, at langt de fleste almindelige reparationsarbejder, der udføres i forbrugeren hjem, bestilles via en telefonisk henvendelse til den erhvervsdrivende, mens det kun sjældent gør sig gældende for forbrugernes køb af varer. Det er således væsentligt sværere for de erhvervsdrivende at leve op til oplysningsforpligtelserne i reparationssituationerne end det er ved forbrugernes køb af varer på en hjemmeside.

Dansk Erhverv anbefaler, at den lempelse, der nu tillades i moderniseringsdirektivet, implementeres i dansk ret. Ikke fordi, at den løser alle problemerne ved fortrydelsesret i forbindelse med reparationer, men fordi, at det er et skridt i den rigtige retning på et område, hvor de erhvervsdrivende bliver pålagt en urimelig byrde og en risiko for at stå uden betaling for en ellers helt korrekt udført ydelse.

Sanktioner

Med betænkningen og det fremlagte lovforslag lægges der op til, at flere af bestemmelserne i forbrugeraftaleloven skal strafsanktioneres end det er tilfældet i dag.

Dansk Erhverv er tilfredse med, at et flertal i udvalget foreslår, at det alene er bestemmelser, der ikke allerede er civilretligt sanktioneret, der nu sanktioneres med muligheden for at give bøder til de erhvervsdrivende.

Når det er sagt, så finder vi det problematisk straffelæggende bestemmelse, der er uklare og hvor der dermed kan være tvivl for de erhvervsdrivende om, hvor meget eller hvor lidt, der skal til for at opfylde bestemmelsen.

Det kan for eksempel være forbrugeraftalelovens § 8, stk. 1, nr. 8, hvor der skal oplyses om betaling, levering, opfyldelse, det tidspunkt, hvor den erhvervsdrivende forpligter sig til at levere varen eller yde tjenesteydelsen, og hvor det er relevant, den erhvervsdrivendes praksis for klagebehandling.

Det fremgår ikke klart af bestemmelsen, hvor detaljeret disse oplysninger skal gives og de erhvervsdrivende efterlades derfor i en usikker situation, hvor de risikerer markante bøder, hvis ikke de gør det rigtigt.

Særligt om sanktionsfastsættelse ved udbredte overtrædelser, herunder med en EU-dimension
Dansk Erhverv finder bøder på 4 procent af en virksomhedsomsætning for helt ude af proportioner. I Danmark ligger overskudsgraden i detailhandlen på mellem 1,5 og 2,5 procent og en bøde på 4 procent af omsætningen vil dermed kunne betyde, at en virksomhed går konkurs.

Vi er derfor tilfredse med, at et udvalget lægger op til alene at benytte sig af de omsætningsbestemte maksimumbøder på for udbredte lovovertrædelser (hvor forbrugere i flere lande er berørte), at udvalget ikke finder grundlag for en højere takst end 4 procent og at udvalget slår fast, at de ikke finder grundlag for, at reglerne om omsætningsbestemte maksimumsbøder for udbredte overtrædelser skal finde anvendelse på andre overtrædelser end de udbredte overtrædelser og overtrædelser med EU-dimension.

Dansk Erhverv mener fortsat, at udmålingen af konkrete bøder bør være op til domstolene og det bør ikke sættes på formler.

Med venlig hilsen

Bo Dalsgaard
Chefkonsulent

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
Formueretskontoret
Att. Anna F. Iversen
Mail: aniv@jm.dk jm@jm.dk

Fjernvarmens Hus
Merkurvej 7
DK-6000 Kolding
Tlf. +45 7630 8000
mail@danskfjernvarme.dk
www.danskfjernvarme.dk
cvr dk 55 83 10 17

Dansk Fjernvarmes høringssvar vedrørende delbetænkning II
(nr. 1577/2021) om gennemførelse af visse dele af direktivpak-
ken New Deal for Consumers

27. august 2021
Side 1/3

Hovedproblemstilling

Dansk Fjernvarme har modtaget høring vedr. Delbetænkning II om gennemførelse af vise dele af direktivpakken New Deal for consumers. Dansk Fjernvarme vil venligst henvise til at den danske fjernvarmebranche ikke er omfattet af direktivet, da fjernvarmebranchen i Danmark har forsyningspligt, og der ikke er mulighed for leverance af fjernvarme fra anden end den forsyningspligtige leverandør.

Begrundelse

Levering af fjernvarme er offentlig reguleret, og derfor er der ikke tale om et almindeligt forbrugeraftaleretligt forhold. Levering af fjernvarme forudsætter et projektforslag godkendt af de kommunale myndigheder. Når projektforslaget først er godkendt, så er fjernvarmeselskabet forpligtet til at levere fjernvarme også til kunder, der fx er opført i RKI, ligesom der heller ikke umiddelbart kan lukkes for varmeleveringen, hvis kunden ikke betaler. Derfor bør levering af fjernvarme fortsat alene reguleres af den sektorlovgivning og de branchevejledninger, der er under tilsyn af myndighederne. Det samme er gældende for andre forsyninger.

Følgende fremgår af forbrugerrettighedsdirektivet art. 3, "Dette direktiv finder anvendelse på enhver aftale indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger på de vilkår og i det omfang, der følger af direktivets bestemmelser. Det finder også anvendelse på aftaler om forsyning af vand, gas, elektricitet eller fjernvarme, herunder fra offentlige leverandører, for så vidt forsyningen sker på aftalebasis". Bestemmelsens ordlyd i forhold til "forsyningen sker på aftalebasis" er ikke senere ændret ved Moderniseringsdirektivet.

Dansk Fjernvarme er af den opfattelse at levering af fjernvarme i Danmark ikke sker på "aftalebasis" jft. Direktivets tekst. Direktivets anvendelsesområdes omfatter ikke fjernvarme med forsyningspligt. Der skal høfligst gøres opmærksom på, at der i de fleste EU-lande ikke er fundet en offentlig regulering sted af fjernvarmeområdet, som kan ligestilles med den regulering, der er i Danmark. Bl.a. i Sverige er fjernvarmelevering alene aftalebaseret.

Det fremgår ikke nærmere af direktivets øvrige bestemmelser eller præampelbetragtninger, hvornår forsyning af vand, gas, elektricitet eller fjernvarme anses for at ske "på aftalebasis" og altså dermed falder inden for direktivets anvendelsesområde.

Af forarbejderne til forbrugeraftaleloven af 2014 fremgår imidlertid, at det efter Justitsministeriets umiddelbare vurdering netop ikke er tilfældet for leveringer, der foretages i henhold til en lovreguleret forsyningsforpligtelse, se LFF 2013 39, afs. 4.1.4.1.2.

Dette begrundes fra Justitsministeriets side med hensynet til samspillet med den forsyningspligt, der gælder for aftaler om forsyning af vand, gas, elektricitet eller fjernvarme, og den forbrugerbeskyttelse, der søges varetaget gennem denne særregulering, og som sikrer den fortsatte leverance af den pågældende ydelse til forbrugerne på baggrund af en tæt lovreguleret mekanisme.

For varmedistributionsvirksomheders vedkommende følger den lovregulerede forsyningspligt af projektbekendtgørelsens § 8, stk. 1, hvorefter virksomhedens ret til at forsyne et område med fjernvarme som følge af en projektgodkendelse også medfører forsyningspligt for de ejendomme, der er beliggende i området.

Det kan efter vores vurdering herefter lægges til grund, at aftaler om forsyning med fjernvarme i henhold til en projektgodkendelse efter varmemforsyningsloven ikke er omfattet af direktivets anvendelsesområde, da forsyningen i disse tilfælde ikke kan anses for at ske på aftalebasis efter direktivets artikel 3, stk. 1.

Desforuden fremgår følgende af varmemforsyningsloven § 20 d.

"Varmedistributionsvirksomheder skal stille deres ydelser omfattet af § 20, stk. 1, til rådighed for forbrugerne på gennemsigtige, objektive, rimelige og ikkediskriminerende vilkår.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om afbrydelse af varmemforsyning, opsigelsesvarsel og bindingsperiode med henblik på at forpligte varmedistributionsvirksomheder til at sikre forbrugerrettigheder i forbindelse med aftaler om levering af ydelser omfattet af § 20, stk. 1, mellem forbrugerne og disse virksomheder."

Ministeren har ikke udnyttet den direkte mulighed, der er for at lovregulere området, men Forsyningstilsynet har tilsyn med alle aftaler mellem kunde og fjernvarmeselskab jfr. varmemforsyningsloven § 22 a).

Citat fra L 39 af 9. oktober 2013 afsnit 4.1.4.1.2

“Justitsministeriet finder umiddelbart, at hensynet til samspillet med den forsyningspligt, der gælder for aftaler om forsyning af vand, gas, elektricitet eller fjernvarme, og den forbrugerbeskyttelse, der søges varetaget gennem denne særregulering, og som sikrer den fortsatte leverance af den pågældende ydelse til forbrugerne på baggrund af en tæt lovreguleret mekanisme, tilsiger, at leveringer foretaget i henhold til en lovreguleret forsyningsforpligtelse ikke er omfattet af direktivet og dermed heller ikke af forbrugeraftaleloven. Derimod vil aftaler om levering af forsyning af vand, gas, elektricitet eller fjernvarme, som forbrugeren indgår med en anden leverandør end den forsyningspligtige leverandør – eller i den situation hvor forbrugeren efter at have modtaget de pågældende ydelser fra en anden leverandør vælger at indgå en ny aftale med den forsyningspligtige leverandør – være omfattet. I disse situationer vil forsyningen som anført i artikel 3, stk. 1, ske på aftalemæssigt grundlag”.

Kommentarer

Dansk Fjernvarme har d.d. ligeledes afgivet høringssvar til lov om ændring af forbrugeraftaler og lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område. Det er samme forhold vi har til delbetækningen, som vi har til ændring af loven om forbrugeraftaler.

Dansk Fjernvarme takker for muligheden for at kommentere på forslaget, og såfremt at Justitsministeriet har spørgsmål eller kommentarer, står jeg til rådighed for dette.

Med venlig hilsen

Birthe Boisen Konsulent
Dansk Fjernvarme
bfb@danskfjernvarme.dk
Tlf: +45 30 99 60 37

Justitsministeriet
Jeres sagsnummer 2021-709-0288
Att: Anna Farinha Iversen
Sendt til jm@jm.dk og aniv@jm.dk

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

DI's høringssvar til delbetænkning II om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers

Indledning og baggrund

DI bemærker indledningsvist, at DI var repræsenteret i det bredt sammensatte ekspertudvalg, der har afgivet den delbetænkning, som denne høring vedrører.

Delbetænkningen vedrører implementeringen af Moderniseringsdirektivet, som ændrer i Forbrugerrettighedsdirektivet og i Direktivet om urimelige kontraktvilkår i forbruger-aftaler. Formålet med Moderniseringsdirektivet er især en tilpasning/præcisering af diverse forbrugerkoopsregler til den digitale virkelighed, herunder at sikre forbrugerne bedre og klarere rettigheder, når de benytter sig af *digitale tjenester*, samt at sikre ensartet anvendelse af *sanktioner* i EU for overtrædelse af de forbrugerbeskyttende regler.

Ekspertudvalgets delbetænkning har især haft til opgave at vurdere, om Danmark bør fastsætte særregler på de punkter, hvor direktivet giver mulighed for det, samt vurdere behovet for yderligere sanktioner i dansk ret for overtrædelse af EU-reglerne.

Generelle kommentarer

DI støtter generelt totalharmonisering i EU på forbrugerrettens område for at sikre en passende høj forbrugerbeskyttelse på tværs af grænserne og samtidig sikre et effektivt indre marked med lige konkurrencevilkår for de erhvervsdrivende. DI er derfor generelt imod udnyttelse af valgmuligheder i direktivet, som indfører danske særregler. Nationale særregler på dette område underminerer det indre marked og øger generelt omkostningerne for både erhvervsdrivende og forbrugere. Det kan koste ordrer, vækst og arbejdspladser i Danmark, og giver forbrugerne mindre udvalg og højere forbrugerpriser. DI bakker med en enkelt undtagelse op om ekspertudvalgets vurderinger på dette punkt (se nærmere nedenfor om "fortrydelsesret ved reparationer").

DI bemærker i den forbindelse, at ensartet fortolkning og håndhævelse, herunder sanktionering, af EU-reglerne er nødvendige elementer, hvis der reelt skal sikres lige forbrugerbeskyttelse og konkurrencevilkår i EU. Danmark skal derfor naturligvis ligesom de øvrige EU-lande overholde sine EU-retlige forpligtelser og sikre en effektiv sanktionering af EU-reglerne. DI kan derfor støtte, at Danmark – som vi er forpligtet til – indfører sanktioner for overtrædelse af de EU-regler, som udvalget har identificeret mangler sanktionering i dansk ret i dag. DI skal dog samtidig opfordre regeringen til at holde øje med, at de øvrige EU-lande også overholder deres forpligtelser.

Specifikke bemærkninger

Forbrugeraftalelovens anvendelsesområde og definitioner

DI er enig med ekspertudvalget i, at den gældende *formidlingsregel* bør bevares, og at direktivets øvrige valgmuligheder med hensyn til anvendelsesområdet ikke udnyttes.

De foreslåede ændringer i lovens anvendelsesområde og definitioner vil herved alene være baseret på direktivets krav, f.eks. at lovens anvendelsesområde udvides til tilfælde, hvor forbrugeren betaler med sine personoplysninger i stedet for med penge. Samtidig vil der så vidt muligt gælde det samme forbrugeraftalebegreb på tværs af dansk lovgivning.

Forbrugeraftalelovens oplysningspligter ved fjernsalg mv.

DI støtter, at ekspertudvalgets forslag til ændringer i forbrugeraftalelovens oplysningspligter ved fjernsalg alene følger direktivets krav.

Specifikke oplysningspligter for aftaler, der indgås på onlinemarkedspladser

Udover de direktivbundne oplysningspligter for online platforme, herunder at udbyderen af en onlinemarkedsplads skal give forbrugeren oplysning om de vigtigste parametre for rangordning af tilbud, og om varen udbydes af en erhvervsdrivende, har ekspertudvalget foreslået, at onlinemarkedspladsen også skal oplyse om identiteten og hjemsted på den tredjepart, som tilbyder produktet på onlinemarkedspladsen.

Selvom der er tale om en dansk særregel, kan DI konkret støtte dette forslag. Praksis viser, at der er behov for, at forbrugere er opmærksomme på, hvis de er ved at indgå aftale med en tredjepart fra et land, hvor det kan være vanskeligt for forbrugeren at håndhæve sine rettigheder, herunder i tilfælde af udnyttelse af fortrydelsesretten, misligholdelse fra tredjepartens side, manglende produktsikkerhed, risiko for ulovlige kopivarer mv. Oplysningskravet sikrer, at dette kan indgå i forbrugerenes overvejelser forud for aftaleindgåelsen, og at aftalen fravælges, hvis forbrugeren ikke ønsker at løbe risikoen.

Dørsalg

DI støtter ekspertudvalgets bemærkninger om reguleringen af dørsalg og kommercielle udflugter, dvs. ingen lovændringer på dette punkt.

Fortrydelsesret ved reparationer

Direktivet giver mulighed for en mere afbalanceret retsstilling i forhold til den byrdefulde retsstilling, der gælder i dag, hvor forbrugere kan anmode en håndværker om at udføre en reparation, og så, når reparationen er udført, fortryde købet. Den nuværende retsstilling kan føre til gratis håndværksydelser, hvilket selvsagt er helt urimeligt.

Problemstillingen er anerkendt af hele ekspertudvalget. Udvalgsflertallet mener imidlertid ikke, at den lempelse af reglerne om fortrydelsesret, som er mulig efter direktivet, er tilstrækkelig til helt at fjerne problemet, og derfor er valgmuligheden ikke foreslået udnyttet af flertallet. DI, som tilhører udvalgets mindretal på dette punkt, er uenig. Ethvert skridt, der kan forbedre en urimelig retsstilling, bør naturligvis udnyttes.

DI opfordrer derfor regeringen og Folketinget til at udnytte direktivets mulighed for at begrænse forbrugernes fortrydelsesret i tilfælde af reparationer, hvor forbrugeren *selv specifikt har bedt om et besøg fra den erhvervsdrivende*, og hvor reparationen er påbegyndt med forbrugers udtrykkelige samtykke.

Når der er tale om reparationer, der foretages under sådanne omstændigheder – og som i praksis ofte foretages ved mundtlig aftale – er det uforholdsmæssigt byrdefyldt også at kræve, at den erhvervsdrivende skal kunne dokumentere forbrugers anerkendelse af, at fortrydelsesretten ophører, når reparationen er fuldt udført. DI bemærker, at selv med en udnyttelse af muligheden, vil den erhvervsdrivende stadig skulle kunne dokumentere, at udførelsen af reparationen er påbegyndt med forbrugers forudgående udtrykkelige samtykke. Forbrugerbeskyttelseshensynet er derfor allerede fuldt ud varetaget.

Udvidelse af sanktionsbestemmelsen i forbrugeraftaleloven

Sanktionering af forpligtelserne i forbrugeraftaleloven har hidtil primært været af civilretlig karakter. Strafansvar for tilsidesættelse af f.eks. oplysningspligterne har været begrænset til de for forbrugeren mest væsentlige oplysninger. En åbningsskrivelse fra EU-Kommissionen (skridtet før en traktatbrudssag) har påtalt den manglende sanktionering af flere bestemmelser i forbrugeraftaleloven, som stammer fra EU-direktiver. DI deler Justitsministeriets og ekspertudvalgets enstemmige vurdering af, at Danmark både som følge af åbningsskrivelsen og Moderniseringsdirektivet er forpligtet til på visse områder at indføre yderligere strafsanktionering for at leve op til EU-kravene.

DI deler endvidere vurderingen hos det store flertal i udvalget af på hvilke områder, Danmark er nødt til at indføre eller skærpe sanktioneringen, og på hvilke områder der allerede er tilstrækkelig sanktionering, f.eks. civilretligt.

DI tillægger det stor værdi, at udvalgsbetænkningen oplister de kriterier, som skal være opfyldt, før en strafbelagt bestemmelse i praksis kan give en bøde, herunder det skærpede hjemmelskrav og kravet om forsætlighed eller uagtsomhed (gælder også strafbestemmelserne i aftaleloven og markedsføringsloven).

DI påskønner også, at betænkningen giver praktiske eksempler, der illustrerer, at den øgede bødesanktionering er målrettet de klare og væsentlige overtrædelser.

For eksempel er det på betænkningens side 128 og 139 beskrevet, at når der er tale om regler, der i særlig grad nødvendiggør et *konkret skøn*, og hvor en virksomheds konkrete praksis derfor er sværere på forhånd at afgøre lovligheden af, f.eks. oplysningskrav om hvad der udgør en vares ”væsentligste egenskaber”, eller krav om at bestemte oplysninger skal være ”letlæselige og udfærdiget på et klart og forståeligt sprog”, er den erhvervsdrivende overladt et vist skøn, og et strafansvar *kommer kun på tale i forholdsvist klare overtrædelsestilfælde*.

Det er i betænkningen også understreget, at hvis den erhvervsdrivende var i undskyldelig uvidenhed eller undskyldelig misforståelse om retsregler, der forbyder eller påbyder en

bestemt handling, kan dette udgøre formildende omstændigheder, som efter omstændighederne også kan medføre strafbortfald, jf. straffelovens §§ 82 og 83.

Et fokus på de klare og væsentlige overtrædelser er med til at sikre, at de brodne kar rammes væsentligt hårdere end de erhvervsdrivende, som forsøger at overholde reglerne, men kan foretage fejlskøn. Sådan bør det også være.

For så vidt angår forslaget om strafsanktionering af forbrugeraftalelovens § 8, stk. 1, nr. 10 og 11 (krav om at oplyse når fortrydelsesretten ikke finder anvendelse), er DI enig i, at Danmark er nødt til at indføre bødestraf, da bestemmelsen i dag er usanktioneret. Forslaget fra udvalgets mindretal (Forbrugerrådet Tænk) om i tillæg til en bødestraf at indføre en civilretlig sanktion, i form af at forbrugeren også får fortrydelsesret i sådanne tilfælde, ville derimod være en disproportional dansk særregel. Udover de argumenter, som udvalgets flertal nævner, ville en sådan dansk særregel efter DI's opfattelse også stride imod Forbrugerrettsdirektivets totalharmoniseringskarakter, jf. bl.a. den udtrykkelige formulering i direktivets art. 4 og 16. ("*Medlemsstaterne må ikke give mulighed for at udøve fortrydelsesretten [...] for så vidt angår følgende: [...]*").

Yderligere sanktioner for erhvervsdrivendes brug af urimelige aftalevilkår (aftaleloven)

DI støtter det enstemmige udvalgs vurdering af, at EU-kravet om yderligere sanktionering af overtrædelser af direktivet om urimelige kontraktvilkår – udover de eksisterende civilretlige sanktioner – mest hensigtsmæssigt gennemføres ved at indføre *bødesanktionering* frem for indførelse af f.eks. godtgørelser til de enkelte forbrugere, som ville ligge meget fjernt fra det eksisterende danske sanktions- og erstatningsretlige system.

DI støtter endvidere udvalgets konkrete forslag til model – en kombination af en *påbudsmodel* og en *definitionsmodel* - der både tager hensyn til en effektiv håndhævelse og til de erhvervsdrivendes retssikkerhed. Modellen forekommer egnet til målrettet at ramme dem, som bevidst overtræder loven, hvilket er positivt.

Sanktionsfastsættelse ved udbredte overtrædelser, herunder med en EU-dimension (forbrugeraftaleloven, markedsføringsloven og aftaleloven)

DI støtter det enstemmige ekspertudvalg, som vurderer, at der ikke er grundlag for at udnytte direktivets valgmulighed med hensyn til at fastsætte et højere bødemaksimum end 4 pct. af den erhvervsdrivendes omsætning i de relevante lande – og højest 2 mio. euro hvis oplysninger om den erhvervsdrivendes omsætning ikke er tilgængelige. Allerede med direktivets udgangspunkt får domstolene mulighed for at idømme betydelige bøder.

DI støtter endvidere det næsten enstemmige ekspertudvalg i, at der heller ikke er grundlag for at fravige direktivets udgangspunkt om, at det er omsætningen i de berørte EU-medlemsstater, som er afgørende for 4 pct. loftet – ikke omsætningen på verdensplan.

Med venlig hilsen

Lars Frolov-Hammer
Seniorchefkonsulent

From: Dennis Lange <dbl@fdm.dk>
Sent: 19-08-2021 14:04:53 (UTC +02)
To: Justitsministeriet <jm@jm.dk>
Cc: Anna Farinha Iversen <aniv@jm.dk>
Subject: SV: Høring over delbetænkning II om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers, JM sagsnr. 2021-709-0288

Til rette vedkommende

FDM takker for det fremsendte høringsmateriale.
FDM har ingen bemærkninger.

Venlig hilsen

Dennis Lange
Chefkonsulent

#meddigpåvejen

T: +45 45 27 07 13
M: +45 51 14 69 92
dbl@fdm.dk · fdm.dk
Firskovvej 32
2800 Kgs. Lyngby

Fra: Justitsministeriet

Sendt: 12. juli 2021 12:36

Emne: Høring over delbetænkning II om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers, JM sagsnr. 2021-709-0288

Se venligst vedhæftede brev + bilag.

Med venlig hilsen

JUSTITS MINISTERIET

Formueretskontoret

Slotsholmsgade 10

1216 København K

Tlf.: 7226 8400

www.justitsministeriet.dk

jm@jm.dk

Justitsministeriet

att.
jm@jm.dk
aniv@jm.dk
sagsnr 2021-709-0288

23. august 2021
Dok. 212504

Høring over delbetænkning II (nr. 1577/2021) om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers

Forbrugerrådet Tænk har modtaget Justitsministeriets høring af 12. juli 2021 om delbetænkning II om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers, herunder udkast til lovforslag om ændring af markedsføringsloven og forbrugeraftaleloven, og har følgende bemærkninger.

Forbrugerrådet Tænk har været medlem af udvalget om gennemførelse af varedirektivet, direktivet om digitalt indhold og visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers som har udarbejdet betænkningen. Forbrugerrådet Tænk vil indledningsvist bemærke, at vi har haft et godt og konstruktivt samarbejde med de øvrige udvalgsmedlemmer.

Imidlertid har Forbrugerrådet Tænk desværre kunne konstatere, at der i udvalget ikke har været enighed på især tre punkter, som vi vurderer har væsentlig betydning for forbedring af forbrugerbeskyttelsen, herunder gennem en styrkelse af forbrugeraftalelovens præventive virkning.

1) Civilretslig sanktionering af manglende oplysning om fortrydelsesret

Forbrugeraftaleloven foreskriver i § 8, stk. 1, nr. 10 og 11, at forbrugeren skal have oplysninger om de tilfælde, hvor fortrydelsesretten ikke finder anvendelse, hvor forbrugeren ikke vil kunne gøre fortrydelsesretten gældende, eller hvor relevant, under hvilke omstændigheder forbrugeren mister sin fortrydelsesret.

Forbrugerrådet Tænk finder, at en overtrædelse af forbrugeraftalelovens § 8, stk. 1, nr. 10 og 11, ud over den foreslåede strafsanktionering også bør straffes civilretligt. Det foreslås, at der indføres en civilretlig sanktionering i form af, at forbrugeren tildeles en 14 dages fortrydelsesret, som forbrugeren ellers ikke har. Det betyder, at den erhvervsdrivendes manglende overholdelse af sine forpligtigelser efter forbrugeraftalelovens § 8, stk. 1, nr. 10 og 11, ville medføre, at forbrugeren vil kunne fortryde sit køb. Starttidspunktet for denne fortrydelsesret vil skulle afklares nærmere.

Baggrunden for forslaget er, at der er tale om væsentlige oplysninger for forbrugers købsbeslutning, herunder om der er en fortrydelsesret eller ej, hvorfor Forbrugerrådet Tænk finder det rimeligt og mere effektivt, at forbrugeren har en fortrydelsesret, såfremt den erhvervsdrivende ikke har oplyst, at købet er omfattet af undtagelsen, jf. forbrugeraftalelovens § 8, stk. 1, nr. 10, eller hvornår forbrugeren mister sin fortrydelsesret, jf. forbrugeraftalelovens § 8, stk. 1, nr. 11.

2) Effektiv sanktionering af overtrædelse af §12

Forbrugeraftalelovens § 12 pålægger den erhvervsdrivende at gentage visse oplysninger for forbrugeren ved fjernsalg umiddelbart inden en bestilling afgives. Oplysningerne nævnt i § 12 er væsentlige for forbrugers købsbeslutning, og gør forbrugeren i stand til fuldt ud at læse og forstå de vigtigste elementer i aftalen, herunder om forbrugeren bliver forpligtet til eksempelvis et abonnement, før forbrugeren afgiver sin ordre.

Forbrugerrådet Tænk vurderer på grundlag af de hidtidige erfaringer, at den civilretlige sanktionering ikke er tilstrækkelig effektiv og foreslår, at der indføres en strafsanktionering for overtrædelse af forpligtelsen i forbrugeraftalelovens § 12.

3) Mere lige og mærkbare bøder

EU-reguleringen medfører, at medlemsstaterne skal indføre regler om omsætningsbaserede maksimumsbøder på minimum 4 pct. som håndhævelsesforanstaltning. Der er alene krav om, at reglerne om maksimumsbøder skal gælde for udbredte overtrædelser, herunder med EU-dimension, i overensstemmelse med håndhævelsesforordningen.

Forbrugerrådet Tænk finder, at direktivets valgmulighed med hensyn til, at der skal lægges vægt på den erhvervsdrivendes omsætning på verdensplan bør udnyttes. Det vil sikre, at bøden er mærkbar for de store virksomheder med en stor omsætning på verdensplan, og derved vil bødestørrelsen være mere lige og mærkbar for både globale og lokale erhvervsdrivende. Derudover vil det være i tråd med, hvordan overtrædelse af GDPR strafsanktioneres, hvor der ligeledes tages udgangspunkt i den erhvervsdrivendes omsætning på verdensplan.

Vi står til rådighed for uddybning af ovenstående.

Med venlig hilsen

Uffe Rabe Krag
Politisk chef, Trygt Forbrug

Martin Salamon
Cheføkonom

From: Anne Sofie Buitenhuis Severinsen <anss@kum.dk>
Sent: 23-08-2021 08:58:56 (UTC +02)
To: Justitsministeriet <jm@jm.dk>; Anna Farinha Iversen <aniv@jm.dk>
Subject: SV: (21/04525) Høring over delbetænkning II om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers, JM sagsnr. 2021-709-0288

Kære Anna Farinha Iversen

Kulturministeriet takker for muligheden for at afgive høringssvar, men har ingen bemærkninger til høring over delbetænkning II om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers, JM sagsnr. 2021-709-0288.

Med venlig hilsen

Anne Sofie B. Severinsen
Specialkonsulent

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

41393985
anss@kum.dk
www.kum.dk

Fra: Justitsministeriet <jm@jm.dk>

Sendt: 12. juli 2021 12:27

Emne: Høring over delbetænkning II om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers, JM sagsnr. 2021-709-0288

Se venligst vedhæftede brev + bilag.

Med venlig hilsen

JUSTITSMINISTERIET
Formueretskontoret

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf.: 7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

From: Nicolai Voetmann <nivoe@fvm.dk>
Sent: 13-07-2021 12:27:21 (UTC +02)
To: Justitsministeriet <jm@jm.dk>; Anna Farinha Iversen <aniv@jm.dk>
Subject: Sv: Høring over delbetænkning II om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers, JM sagsnr. 2021-709-0288 (FVM Id nr.: 118225)

Kære JM

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har ingen bemærkninger til det fremsendte materiale.

Venlig hilsen

Nicolai Voetmann

Fuldmægtig | Retskontor
+45 24 77 17 99 | nivoe@fvm.dk

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Departement | Slotsholmsgade 12 | 1216 København K | Tlf. +45 38 14 21 42 | fvm@fvm.dk | www.fvm.dk

[Facebook](#) | [Twitter](#) | [Instagram](#) | [LinkedIn](#) | [Privatlivspolitik](#)

Til:

Fra: Justitsministeriet (jm@jm.dk)

Titel: Høring over delbetænkning II om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers, JM sagsnr. 2021-709-0288

Sendt 12-07-2021 12:27

:

Se venligst vedhæftede brev + bilag.

Med venlig hilsen

JUSTITSMINISTERIET

Formueretskontoret

Slotsholmsgade 10

1216 København K

Tlf.: 7226 8400

www.justitsministeriet.dk

jm@jm.dk

From: Michael Aagaard <MAA006@ankl.dk>
Sent: 30-08-2021 13:06:21 (UTC +02)
To: Justitsministeriet <jm@jm.dk>; Anna Farinha Iversen <aniv@jm.dk>
Cc: Anne Amstrup-Kappel <AKA010@ankl.dk>
Subject: Svar på høring over delbetænkning II (nr. 1577/2021) om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers

Til Justitsministeriet

Sagsnr. 2021-709-0288

Rigsadvokaten har modtaget Justitsministeriets høring af 12. juli 2021 over delbetænkning II (nr. 1577/2021) om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers.

Indledningsvis kan Rigsadvokaten henholde sig til Rigsadvokatens mail af 20. juli 2021 (vedhæftet) med bemærkninger vedrørende de økonomiske konsekvenser ved gennemførelse af direktivpakken New Deal for Consumers samt straffniveauet.

Rigsadvokaten bemærker til Justitsministeriets orientering følgende, som Rigsadvokaten ligeledes har tilkendegivet overfor Forbruger- og Konkurrencestyrelsen i forbindelse med høring over forslag til lov om ændring af markedsføringsloven (vedhæftet)

Rigsadvokaten har noteret sig, at ordlyden i markedsføringslovens § 37, stk. 7, i betænkningens lovudkast ikke er enslydende med ordlyden i forslag til ændring af markedsføringsloven § 37, stk. 7. I lovforslaget fremgår det blandt andet, at *"...bøden maksimalt [kan] udgøre 4 mio. euro"*, hvor det i lovudkastet i betænkningen fremgår, at *"...bøden maksimalt [kan] udgøre 2 mio. euro"*.

Derudover har Rigsadvokaten noteret sig, at det synes mindre klart, hvilke sager der er omfattet af første led af § 37, stk. 7, i forslag om lov om ændring af markedsføringsloven, idet det fremgår at *"Ved udmåling af bøde for overtrædelser, der kan skade de kollektive interesser for forbrugere i mindst to andre medlemsstater ud over Danmark, kan bøden maksimalt udgøre 4 pct. af den erhvervsdrivendes årlige omsætning i de berørte medlemsstater"*. Dette henset til, at det i betænkningen synes at fremstå mere klart, at § 37, stk. 7, gælder for sager omfattet af § 37, stk. 1: *"Ved udmåling af bøde efter stk. 1 for tilsidesættelse af forbud eller påbud nedlagt af retten eller af Forbrugerombudsmanden i forbindelse med tilsyn efter aftalelovens § 38 e, hvor tilsidesættelsen kan skade de kollektive interesser for forbrugere i mindst to andre medlemsstater ud over Danmark, kan bøden maksimalt udgøre 4 pct. af den erhvervsdrivendes årlige omsætning i de berørte medlemsstater."*

Herudover kan det oplyses, at Rigsadvokaten - i anledning af høringen over forslag til lov om ændring af markedsføringsloven - har henledt Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens opmærksomhed på, at den foreslåede § 37, stk. 6, litra a om administrative bødeforelæg og tabellen på side 52 i lovforslaget, hvor der lægges op til, at der ved bødeberegningen tages udgangspunkt i den erhvervsdrivendes omsætning ikke umiddelbart synes forenelig med kriterierne for, hvornår administrative bødeforlæg kan anvendes. Ifølge Vejledning om lov kvalitet skal overtrædelser, som skal kunne danne grundlag for udstedelse af

administrative bødeforelæg, være klare og objektivt konstaterbare (overtrædelserne skal således være ensartede, ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål) og sagens afgørelse, herunder fastsættelsen af bødens størrelse, skal kunne ske uden skønmæssige elementer af betydning.

Rigsadvokaten har endelig til brug for vurderingen af de økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget bedt Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om at oplyse yderligere om antallet af sager, som forventes indbragt for domstolene. Det fremgår således af lovforslagets pkt. 9, at *"forslaget forventes at medføre statsfinansielle konsekvenser i form af ekstra ressourcer til de håndhævende myndigheder. Med henblik på at fastholde et effektivt tilsyn vil forslaget medføre et øget ressourcebehov hos Forbrugerombudsmanden, da der indføres en række nye, straffelagte bestemmelser i markedsføringsloven, som Forbrugerombudsmanden skal føre tilsyn med og om nødvendigt håndhæve ved domstolene"*.

Dette skal desuden ses i forhold til, at det på side 33 i lovforslaget fremgår, at *"Det er Erhvervsministeriets vurdering, at administrative bødeforelæg i relevante sager kan forkorte sagsbehandlingen, hvilket generelt er en fordel for den erhvervsdrivende, der dermed kan få afsluttet sagen hurtigere. Derudover kan det medføre en mere effektiv ressourceanvendelse hos Forbrugerombudsmanden og frigøre ressourcer hos politi og anklagemyndighed."*

Rigsadvokaten bemærker hertil, at det må lægges til grund, at indførelsen af nye kriterier for fastsættelsen af bøder og et forhøjet bødeniveau også i sig selv vil kunne medføre, at flere sager i en indfasningsperiode vil blive søgt indbragt for domstolene.

Rigsadvokaten tager derfor forbehold for yderligere bemærkninger for så vidt angår de økonomiske og administrative konsekvenser, når oplysningerne fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen herom er modtaget.

Rigsadvokaten har ikke i øvrigt bemærkninger til delbetænkning II om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers.

Med venlig hilsen

Michael Aagaard
Anklager

Tlf.: +45 30 32 00 59

E-mail: maa006@ankl.dk

Web: www.anklagemyndigheden.dk

RIGSADVOKATEN

Rigsadvokaten
Kvalitetsafdelingen
Frederiksholms Kanal 16
1220 København K

Tlf.: +45 7268 9000

From: <MFU006@politi.dk>
Sent: 29-07-2021 13:47:19 (UTC +02)
To: Justitsministeriet <jm@jm.dk>; Anna Farinha Iversen <aniv@jm.dk>
Cc: pol-nec-juridisk-sekretariat@politi.dk <pol-nec-juridisk-sekretariat@politi.dk>; kos-Direktionssekretariatet@politi.dk <kos-Direktionssekretariatet@politi.dk>
Subject: VS: Høring over delbetænkning II om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers, JM sagsnr. 2021-709-0288

Til Justitsministeriet
Vedr. sagsnummer 2021-709-0288

Rigspolitiet bemærker, at markedsføringslovens § 27, stk. 9, ikke ses ændret i forhold til den nuværende formulering, hvorfor bestemmelsen ikke antages at medføre nye opgaver for politiet.

Rigspolitiets er tidligere blevet hørt i forhold til økonomiske konsekvenser som følge af direktivpakken. I denne sammenhæng blev det vurderet, at der umiddelbart alene vil være tale om eventuelle afledte konsekvenser for politiet, som følge af Forbrugerombudsmandens behandling af sager. Rigspolitiets tidligere fremsendte mail vedrørende de økonomiske konsekvenser er vedhæftet.

Rigspolitiet har således ingen bemærkninger til den fremsendte høring, ud over tidligere fremsendte bemærkninger om økonomiske konsekvenser.

Med venlig hilsen

Martin Dahl Fuglsang
Politifuldmægtig

POLITI

Rigspolitiet
Koncernledelsessekretariatet, Center for Ministerbetjening
Polititorvet 14
1780 København V
Mobil 5115 7023
E-mail mfu006@politi.dk
Web www.politi.dk
Facebook facebook.com/politi
Twitter twitter.com/rigspolitiet

Fra: Justitsministeriet <jm@jm.dk>
Sendt: 12. juli 2021 12:36
Emne: Høring over delbetænkning II om gennemførelse af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers, JM sagsnr. 2021-709-0288

Se venligst vedhæftede brev + bilag.

Med venlig hilsen

JUSTITSMINISTERIET

Formueretskontoret

Slotsholmsgade 10

1216 København K

Tlf.: 7226 8400

www.justitsministeriet.dk

jm@jm.dk

Justitsministeriet
Formuekontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbruger aftaler og lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område, samt ændring af markedsføringsloven

Bemærkninger i forbindelse med Justitsministeriets udkast af 12. juli 2021 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om forbruger aftaler og lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område., j.nr. 2021-7002-0008, dok.nr. 2061402, samt Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens udkast af 2. juli 2021 vedrørende ændring af markedsføringsloven, j.nr. 20/10535-56.

1. Bemærkninger

SikkerhedsBranchen mener det er positivt, at direktivpakken New Deal for Consumers implementeres med henblik på at harmonisere beskyttelsesniveauet for forbrugere i Europa for dermed at fremme den grænseoverskridende handel ved den foreslåede modernisering af visse forbrugerretlige direktiver.

2. Strafferetlige legalitetsprincip

Implementering af Direktivet bør være i overensstemmelse det strafferetlige legalitetsprincip, jf. straffelovens § 1, hvorefter der alene kan pålægges straf for et forhold, der er hjemlet ved lov eller som ganske må ligestilles hermed, forudsat at:

1. fortolkningen er forenelig med den pågældende lovregels væsen,
2. der er et retstomt rum (»hul«) i lovgivningen,
3. modhensyn ikke afgørende taler imod,
4. fortolkningen er konsistent med de retlige principper, der gælder på det pågældende område,
5. fortolkningen stemmer overens med de almindelige principper om strafansvar, og
6. fortolkningen er rimeligt forudsigelig og tilgængelig for den tiltalte.

Hvor der i implementeringen overlades yderligere håndhævelsesbeføjelser til Forbrugerombudsmanden, bør håndhævelsesbeføjelser således alene kunne udnyttes på baggrund af et klart hjemmelsgrundlag fremhævende den konkrete ulovlighed af en overtrædelse, samt hvor hjemmelsgrundlaget for den konkrete overtrædelse klart og tydeligt kan udledes via reference til EU-retten, dansk lovgivning eller retspraksis.

3. Oplysningsforpligtelser

Oplysningspligten i forbrugeraftalelovens § 8, stk. 1, foreslås tilføjet et nyt nr. 8 med følgende tekst: ”hvor det er relevant, at prisen blev personaliseret på grundlag af automatiseret beslutningstagning”.

Disse oplysninger skal allerede oplyses forbrugeren i henhold til databeskyttelsesforordningens art. 13 (2)(f), idet personaliseringen har en retsvirkning eller på tilsvarende vis betydeligt påvirker forbrugeren.

Med henblik på at undgå inkonsistens i oplysningsforpligtelser foreslås tilføjet, at oplysningsforpligtelsen skal opfyldes som angivet i databeskyttelsesforordningens art. 13 (2)(f).

Derudover er forbrugeraftaleloven på flere punkter foreslået ændret i forhold til oplysningsforpligtelser, hvor der opfordres til, at der udarbejdes vejledninger baseret på et klart og ubestridt hjemmelsgrundlag, for at virksomheder kan indrette sig i forventning om overholdelse af forbrugeraftaleloven, også henset til at bødeniveauet samt Forbrugerombudsmandens håndhævelsesbeføjelser skærpes betydeligt.

4. Tilsyn

Tilsynspligten for implementerede ændringer i forbrugeraftaleloven foreslås udført af Forbrugerombudsmanden, jf. det foreslåede § 33a:

”Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med overholdelsen af loven. Tilsynet føres efter markedsføringslovens regler.”.

Med den foreslåede formulering omfattes også i et vist omfang tilsyn med aktiviteter omfattet af databeskyttelsesforordningen, hvor Datatilsynet er tilsynsmyndighed, hvor fx Forbrugerombudsmanden vil kunne påse overholdelse af oplysningsforpligtelser underlagt databeskyttelsesforordningen.

I lighed med den dobbelte tilsynsførelse vedr. uanmodet markedsføring, hvor både Forbrugerombudsmanden og Datatilsynet er tilsynsmyndighed, vil det skabe retssikkerhedsmæssig klarhed om der i § 33a tilføjes, at tilsyn af Forbrugerombudsmanden ikke vedrører overholdelse af databeskyttelsesforordningen.

5. Dørsalg

Forbuddet mod dørsalg er ikke foreslået ophævet eller lempet på trods af, at direktivet om urimelig handelspraksis (EF) 2006/2004 forhindrer medlemsstaterne i at forbyde dørsalg, hvis sådanne begrænsninger skyldes forbrugerhensyn. Forbuddet kan alene fastholdes såfremt begrænsningen skyldes andre hensyn end forbrugerhensyn, fx hensyn til privatlivets fred.

Med henvisning til privatlivets fred er forbuddet foreslået fastholdt, dog uden nærmere redegørelse for, hvorledes totalforbuddet er proportionelt sammenholdt med EU-chartrets artikel 7 med ret til respekt for privatliv og familieliv over for retten til at drive virksomhed jf. samme charters artikel 16. Det bemærkes endvidere at dørsalg er reguleret i forbrugeraftaleloven og udgangspunktet for et forbud mod dørsalg må derfor være påtænkt beskyttelse i forbrugerhensyn og ikke af hensyn til privatlivets fred.

Det foreslås vurderet om en tilstrækkelig og proportionel beskyttelse kunne opnås ved tilladelse til dørsalg forudsat, at forbrugeren ikke på forhånd havde sagt nej tak til dørsalg ved. fx anvendelse af Robinsonlisten eller ved anvendelse af andre mitigerende foranstaltninger.

Det foreslås derfor nærmere belyst, hvorvidt andre EU-medlemsstater har valgt at opretholde et totalforbud imod dørsalg, og hvorledes andre EU-medlemsstater har implementeret hensyn til privatlivets fred i forhold til regler om dørsalg.

6. Håndhævelse

I forlængelse af den foreslåede tilsynspligt for Forbrugerombudsmanden, jf. forbrugeraftalelovens § 33a, foreslås det også, at tilsynet føres efter markedsføringslovens regler.

På denne baggrund er det foreslået, at markedsføringslovens § 32, stk. 2 ændres, således at Forbrugerombudsmanden kan nedlægge et påbud uden at klarhedskriteriet er opfyldt. Klarhedskriteriet indebærer, at der foreligger en klar retstilling, hvor der ikke er tvivl om fortolkning af regelgrundlaget, fordi loven eller rets teorien er klar på området.

Ved den foreslåede ændring af markedsføringslovens § 32, stk. 2 bliver Forbrugerombudsmandens adgang til at meddele påbud udvidet, og med den nuværende ordlyd af markedsføringslovens § 37, stk. 1, vil en tilsidesættelse af et påbud medføre straf eller bøde i op til fire måneder.

Med Forbrugerombudsmandens nuværende praksis indeholdende pressemeddelelser ved meddelelse af påbud og politianmeldelser, samt det skærpende forhold, at overtrædelser af forbrugeraftaleloven foreslås fastsat op til 4 % af den erhvervsdrivendes årlige omsætning, vil den foreslåede udvidelse af § 32, stk. 2, udvide Forbrugerombudsmandens beføjelser så betragteligt - på et retssikkerhedsmæssigt svagt grundlag - at det de facto vil udgøre en disproportional implementering i strid med EU-rettens principper.

For så vidt angår den foreslåede tilføjelse til aftalelovens § 38 e, er det foreslået at Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med erhvervsdrivendes anvendelse af urimelige aftalevilkår. Tilsynet skal føres efter markedsføringslovens regler.

Ud over en gentagelse af ovennævnte bemærkninger omkring disproportionalitet, er det retssikkerhedsmæssigt særdeles betænkeligt, at Justitsministeren efter indstilling fra Forbrugerombudsmanden, foreslås beføjelser til at fastsætte regler om kvalificeringen af

standardvilkår som værende ugyldige med den deraf afledte effekt, at Forbrugerombudsmanden herefter kan udstede bøde til erhvervsdrivende på dette grundlag, jf. aftalelovens § 38 f.

Med denne metodiske tilgang tilsidesættes ikke blot legalitetsprincippet i straffelovens § 1, men delegerer i væsentligt omfang den lovgivende og dømmende magt til Justitsministeren og Forbrugerombudsmanden i fællesskab.

7. Bødeforlæg

Forbrugerombudsmandens gives yderligere håndhævelsesbeføjelser i forhold til at kunne tilkendegive bødeforlæg i tilståelsesager uden retssag, jf. det foreslåede i markedsføringslovens § 37, stk. 6:

”Forbrugerombudsmanden kan i tilståelsessager vedrørende de i litra a-d oplistede overtrædelser, i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag.

a) Overtrædelse af § 5, stk. 1, hvor en erhvervsdrivende uberettiget bruger et logo eller mærke, hvor logoet eller mærket giver forbrugeren en sikkerhed for, at virksomheden giver forbrugeren en særlig beskyttelse. Ved udmåling af administrativ bøde lægges vægt på virksomhedens omsætning.

b) Overtrædelse af § 10, stk. 1, hvor en erhvervsdrivende retter uanmodet elektronisk henvendelse til bestemte aftagere. Ved udmåling af administrativ bøde lægges vægt på overtrædelsens omfang.

c) Overtrædelse af § 10, stk. 4, hvor en erhvervsdrivende retter uanmodet telefonisk henvendelse med henblik på direkte markedsføring til en bestemt fysisk person, der enten er på Robinsonlisten, eller som har frabedt sig direkte markedsføring fra den erhvervsdrivende. Ved udmåling af administrativ bøde lægges vægt på overtrædelsens omfang.

Den foreslåede formulering i § 37, stk. 6, litra c henviser til uanmodet telefonisk henvendelse med henblik på direkte markedsføring. I gældende ret er der dog i forbrugerftalelovens § 4, stk. 1 allerede et forbud mod uanmodet telefonisk henvendelse med henblik *på straks eller senere at opnå tilbud eller accept af tilbud om indgåelse af aftale*, hvor databeskyttelsesforordningens artikel 6 (1) (b) anvendes som behandlingshjemmel. Det foreslås derfor, at § 37, stk. 6, litra c ændres, så ”direkte markedsføring” udgår og erstattes af ” *straks eller senere at opnå tilbud eller accept af tilbud om indgåelse af aftale*”. Den foreslåede bestemmelse bør dog også undtage de oplistede henvendelser i henhold til forbrugerftalelovens § 4, stk. 2, der er undtaget forbuddet om uanmodede telefoniske henvendelser.

Endelig fremhæver den foreslåede formulering på ny den dobbelte tilsynsførelse vedr. uønsket markedsføring, hvor både Forbrugerombudsmanden og Datatilsynet er tilsynsmyndighed, hvilket skaber en retssikkerhedsmæssig usikkerhed, idet begge tilsyn følger særskilte bødeniveauer og egne udstedte vejledninger med hver deres fortolkning.

Borgere og virksomheder vil kunne opleve, at være part i en verserende klagesag hos Forbrugerombudsmanden i forhold til en overtrædelse af markedsføringslovens § 10, samtidig

med også at være parter i materielt samme sag, hvor Datatilsynet behandler materielt samme klage sideløbende.

Det foreslås derfor nærmere belyst, hvorledes andre EU-medlemsstater har implementeret bestemmelser om uanmodede henvendelser med henblik på at imødegå dobbelt tilsyn og korrekt direktiv implementering.

8. Bødeudmåling

Med den foreslåede formulering, og de tilhørende bemærkninger til lovforslaget indeholdende bødemodeller, forhøjes bødeniveauet betydeligt med henvisning til, at det gældende bødeniveau ikke har en tilstrækkelig præventiv effekt. At det pågældende bødeniveau ikke har en tilstrækkelig præventiv effekt, ses ikke dokumenteret.

Derimod må det formodes at Forbrugerombudsmandens nuværende praksis i forhold til udstedelse af pressemeddelelser ved påståede overtrædelser og politianmeldelser, allerede har en så væsentlig præventiv effekt for de fleste virksomheder, at anvendelsen af pressemeddelelser i sig selv er retssikkerhedsmæssig betænkelig, idet pressemeddelelserne meget detaljeret beskriver påståede forhold som endnu ikke er pådømt af domstolene, og hvortil virksomhederne mediemæssigt har svært ved at forsvare sig.

I forhold til overtrædelse af § 37, stk. 6, litra b og c er der i databeskyttelsesforordningens artikel 83, jf. databeskyttelseslovens § 41, stk. 3, derudover allerede hjemmel til at anvende et bødeniveau på op til 4 % af virksomhedens samlede globale omsætning.

Fastholdes en national bødemodel i forhold til overtrædelse af markedsføringslovens § 10 og forbrugeraftalelovens § 4, stk. 1 som foreslået, vil dette indebære uklarhed i forhold til evt. EU-retlig domstolspraksis vedrørende overtrædelse af ePrivacy direktivet, databeskyttelsesforordningen og senere præciseringer fra Datatilsynet, Rigspolitiet og Rigsadvokaten i forhold til egne bødemodeller, samt det europæiske databeskyttelsesråd.

Det foreslås derfor nærmere belyst hvorledes bødemodeller i forhold til ePrivacy og databeskyttelsesforordningen kan afstemmes i forhold til klarhed og retssikkerhed.

Med venlig hilsen

Kasper Skov-Mikkelsen
SikkerhedsBranchen

Justitsministeriet

Sendt via mail til

jm@jm.dk

aniv@jm.dk

Islands Brygge 26
Postboks 1990
2300 København S

T +45 33 93 20 00
F +45 33 32 01 74

SMV@SMVdanmark.dk
SMVdanmark.dk

17. august 2021

Vedr. høring over betænkning nr. 1577 - implementering af New Deal for Consumers

SMVdanmark takker for muligheden for at afgive bemærkninger til ovennævnte høring.

SMVdanmark kan tilslutte sig udvalgets vurderinger og forslag til implementering af moderniseringsdirektivets bestemmelser om oplysningsforpligtelser (betænkningens kap. 5).

For så vidt angår udnyttelsen af muligheden for at lempe kravene til ophør af fortrydelsesretten før tid for ikke-hastende reparationer skal SMVdanmark henvise til sin argumentation som givet i betænkningen side 105.

Udvalget anerkender, at de nuværende regler er upraktiske for håndværkeren og kan medføre en uberettiget berigelse for forbrugeren. Men et flertal af udvalget afviser at ændre på reglerne, idet ændringen ikke vil løse hele problemstillingen for håndværkerne. SMVdanmark er uenig i denne betragtning. Blot fordi udnyttelsen af muligheden ikke løser hele problemet for håndværkerne, skal dette ikke afholde fra at lempe på kravene og rette op på ubalancen i reglen. Det bedste må ikke blive det godes fjende.

SMVdanmark tilslutter sig derfor mindretallets udtalelse side 107.

I relation til de øvrige forslag til ændringer om fortrydelsesretten i kapitel 6, kan SMVdanmark tilslutte sig udvalgets forslag.

Kap. 7 - strafsanktionering

Danmark har modtaget en åbningsskrivelse for mangelfuld implementering af forbrugerrettighedsdirektivet som følge af manglende sanktionsbestemmelser for overtrædelse af forbrugeraftaleloven. Danmark er derfor forpligtet til at indføre strafsanktioner. Disse følger også af

moderniseringsdirektivet. SMVdanmark kan derfor tilslutte sig udvalgets forslag om indførelse af straf på de områder, hvor der består en EU-retlig forpligtelse hertil.

SMVdanmark kan derfor på ovennævnte baggrund støtte flertallets indstilling om ikke at indføre straf for overtrædelse af forbrugeraftalelovens § 12, idet den civilretlige konsekvens, at forbrugeren ikke er bundet af aftalen, udgør tilstrækkelig sanktion.

SMVdanmark kan på tilsvarende vis tilslutte sig flertallets udtalelse om, at der ikke er behov for en civilretlig sanktion for overtrædelse af § 8, stk. 1, nr. 10 og 11, idet bødestraf for manglende oplysning til forbrugeren om, at der ikke er fortrydelsesret, udgør tilstrækkelig sanktion. SMVdanmark er enig med flertallet i, at det vil være uhensigtsmæssigt, hvis det straffes hårdere at undlade at oplyse om, at der ikke er fortrydelsesret end at undlade at fortælle om, at forbrugeren *har* fortrydelsesret.

SMVdanmark er desuden enig i for at sikre korrekt direktivimplementering, at der indføres strafsanktion for overtrædelse af reglerne om anvendelse af urimelige standardvilkår.

SMVdanmark er tillige enig i den model for konstatering af overtrædelser, som udvalget foreslår i betænkningen, dvs. både påbuds- og definitionsmodellen, således at en erhvervsdrivendes overtrædelse af et påbud om anvendelse af urimelige standardvilkår straffes, såvel som anvendelse af standardvilkår, der i en bekendtgørelse er fastsat som generelt urimelige at anvende i forbrugerforhold, straffes uden at der forinden skal udstedes et påbud til den erhvervsdrivende. På denne måde vil det være muligt at straffe erhvervsdrivende, der standardmæssigt anvender klart urimelige vilkår uden at der skal udstedes et påbud først.

Moderniseringsdirektivet fastsætter en forpligtelse for medlemsstaterne til at indføre omsætningsbaserede maksimumbøder på min. 4 %.

SMVdanmark er enig i udvalgets betragtning om, at der ikke er grundlag for at indføre bøder der er højere end 4 % eller at udbrede anvendelse af de omsætningsbaserede bøder til andre end de udbredte overtrædelser og overtrædelser med EU-dimension, hvor overtrædelserne kan medføre kollektiv skade for forbrugere i mindst to andre EU-lande end Danmark.

SMVdanmark kan tilslutte sig flertallets udtalelse om, at grundlaget for at opgøre virksomhedens omsætning skal være de EU-lande, som de berørte forbrugere bor i og ikke virksomhedens globale omsætning.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in blue ink, reading 'Jeppe Rosenmejer'. The signature is written in a cursive style, with the first name 'Jeppe' and the last name 'Rosenmejer' clearly distinguishable.

Jeppe Rosenmejer
Chefjurist